

ที่ นร ๐๑๐๘/ ๕๙๗๐

แบบหนังสือเสนอ กรม ประกฤษฎาคม (แบบที่ ๒)
รับที่ ๙๐๘ ๔ ลห ๗๑๒๐
วันที่ ๒๗ ก.ก. ๒๕๕๕ ๑๖.๓๕
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๑๙๐๗๓
ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๑๐๐ ชุด
๒. สำเนาหนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๑๐๘/๑๒๕๐
ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ จำนวน ๑๐๐ ชุด
๓. ความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ จำนวน ๑๐๐ ชุด
๔. บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูล
ส่วนบุคคล พ.ศ. จำนวน ๑๐๐ ชุด
๕. บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
จำนวน ๑๐๐ ชุด
๖. บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
จำนวน ๑๐๐ ชุด
๗. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. (ที่ผ่านการพิจารณาของ
คณะกรรมการกฤษฎีกา) จำนวน ๑๐๐ ชุด

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ ความเป็นมาของเรื่องที่จะเสนอ

๑.๑.๑ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ทำการศึกษาและเตรียมการดำเนินงานเพื่อการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของประเทศไทยให้เป็นไปตามมาตรฐานสหภาพยุโรป และมาตรฐานนานาชาติ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงได้นำร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. เรียนรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายเนวิน ชิดชอบ) ในขณะนั้นให้ความเห็นชอบเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา จึงได้ส่งเรื่องให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๘ ซึ่งคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ ได้มีมติอนุมัติตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๗ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

ตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

๑.๑.๒ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ แจ้งว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. เสร็จแล้ว และได้เสนอไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปแล้ว

๑.๑.๓ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๑๙๐๗๓ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ แจ้งว่า คณะรัฐมนตรีในการประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ลงมติ ดังนี้

๑.๑.๓.๑ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานด้านนิติบัญญัติ พิจารณาแล้วเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

๑.๑.๓.๒ คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า ปัจจุบันได้มีพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในครอบครองหรือดูแลของทางราชการในบางเรื่องแล้ว แต่ได้รับการร้องเรียนว่ายังไม่เป็นไปตามหลักสากล จึงมอบให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการรับไปพิจารณาว่าจะสมควรนำหลักการของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เหมาะสมไปบัญญัติในร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ หรือจะสมควรปรับปรุงกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการต่อไป

๑.๑.๔ เมื่อรัฐบาลปัจจุบันเข้ารับหน้าที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้นำเรียนรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นางสาวกฤษฎา สีลักษณ์) ขณะนั้น เพื่อแจ้งยืนยันร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ที่ค้างการพิจารณาในขั้นตอนของรัฐสภาชุดเดิม เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเสนอให้รัฐสภาชุดปัจจุบันพิจารณาให้แล้วเสร็จ และประกาศใช้ในลำดับต่อไป โดยเสนอไปพร้อมกับกฎหมายอื่นๆ ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ไม่ได้รับการแจ้งยืนยันเพื่อให้คณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบันพิจารณา

๑.๑.๕ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี แจ้งว่า นายอภิชาติ ศักดิ์เชษฐ และคณะ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. เพื่อนายกรัฐมนตรีพิจารณาให้คำรับรอง เนื่องจากเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

๑.๑.๖ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๔ มีมติเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. เป็นส่วนหนึ่งของแผนนิติบัญญัติแห่งชาติ และต่อมาได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ฉบับที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา และคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอสภาผู้แทนราษฎรแล้วแต่ค้างการพิจารณาในขั้นตอนของรัฐสภาชุดเดิมเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

๑.๒ มติคณะรัฐมนตรีหรือคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

ที่	เรื่อง	วันที่มีมติ	สาระสำคัญ
๑.	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.	๑ สิงหาคม ๒๕๕๙	อนุมัติตามมติคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง เสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๗ (ฝ่ายกฎหมายฯ) ที่เห็นควรอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอและให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา
๒.	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.	๖ ตุลาคม ๒๕๕๒	เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานด้านนิติบัญญัติพิจารณาแล้วเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป
๓.	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.	๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒	รับทราบสรุปผลการประชุมการประสานงานด้านนิติบัญญัติ ซึ่งให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พ.ศ. ให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล) พิจารณาแล้วเห็นชอบให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการทั่วไป คงมีแต่กฎหมายที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเฉพาะบางเรื่อง เช่น ข้อมูลเครดิต ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ หรือข้อมูลการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล ตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ และกฎหมายที่แก้ไขเยียวยาความเสียหาย จากการละเมิดสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคล เช่น การเรียกค่าสินไหมทดแทนจากการละเมิดตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือการฟ้องคดีให้รับผิดชอบหมิ่นประมาทตามมาตรา ๓๒๖ หรือมาตรา ๓๒๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเมื่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลยังไม่ครอบคลุมในทุกๆ เรื่อง และกฎหมายที่มีอยู่มีแนวโน้มที่จะแก้ไขเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้ว ทำให้มีการล่วงละเมิดข้อมูล ส่วนบุคคลที่กฎหมายยังครอบคลุมไม่ถึงเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปแสวงหา ประโยชน์หรือเปิดเผยโดยไม่ได้รับความยินยอมจากบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญ หรือความเสียหายให้แก่บุคคลซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูล โดยที่มาตรา ๓๕ วรรคสาม และมาตรา ๕๖ ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับความคุ้มครองจากการแสวงประโยชน์ โดยมีขอบจากข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องตนและการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล สมควรกำหนดให้มีกฎหมาย ว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการทั่วไป เพื่อให้มีมาตรการคุ้มครองจากการแสวงประโยชน์โดยมิชอบ จากข้อมูลส่วนบุคคลและเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

โดยที่ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ที่เสนอนี้เป็นเรื่องที่จะต้อง นำเสนอคณะรัฐมนตรีตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๒)

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. อยู่ในขอบเขตของ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๕ - พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๘ นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ข้อ ๘.๑.๒ ประกอบกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. เป็นกฎหมายที่ต้องจัดให้มีขึ้น ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่แถลงนโยบายต่อรัฐสภา ตามมาตรา ๓๐๓ (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้กำหนดให้ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. เป็นส่วนหนึ่งของแผนนิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งตามแผนจะต้องเสนอร่างต่อคณะรัฐมนตรีภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๕

๔. สาระสำคัญ/ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. เป็นกฎหมายกลางที่ให้ความคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของเอกชน และหน่วยงานของรัฐที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน เชิงธุรกิจหรือการพาณิชย์ โดยกำหนดกรอบวิธีปฏิบัติให้แก่ภาคเอกชน และหน่วยงานของรัฐดังกล่าว ที่ครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นได้มีกรอบวิธีปฏิบัติที่ชัดเจน เพื่อมิให้ล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

โดยเฉพาะการนำข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลไปใช้ประโยชน์โดยเปิดเผยหรือเผยแพร่จนทำให้เกิดความเสียหาย ซึ่งสอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งมีฐานะเป็นหน่วยงานระดับกองในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (ปัจจุบันปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการและธุรการ ให้แก่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการและคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐) ปฏิบัติงานวิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการจำเป็นต้องใช้งบประมาณ และอัตรากำลัง ในการดำเนินการภายหลังจากที่มีการประกาศใช้กฎหมายดังกล่าวแล้วอาจจะต้องมีการทบทวนฐานะของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าสมควรจะจัดตั้งให้เป็นส่วนราชการระดับกรมหรือไม่ เพื่อให้สอดคล้องกับปริมาณงานที่จะเพิ่มขึ้นต่อไป แต่อย่างไรก็ดี เนื่องจากในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๗ (ฝ่ายกฎหมาย) ได้เสนอให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลขึ้นในสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ มีฐานะเป็นหน่วยงานภายในสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการไปก่อน ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๗ (ฝ่ายกฎหมาย) ดังนั้น ในการดำเนินการในเบื้องต้น จึงต้องเจียดจ่ายจากงบประมาณและอัตรากำลังของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีไปก่อน

๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังนี้

๔.๒.๑ หลักความเป็นกฎหมายกลาง (ร่างมาตรา ๔)

เป็นกฎหมายกลางในการกำหนดให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชน แต่กรณีที่มีกฎหมายอื่นบัญญัติให้ความคุ้มครองไว้โดยเฉพาะแล้วให้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น แต่ถ้ามีเหตุอันสมควรนายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีอาจประกาศให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับเป็นการเพิ่มเติมหรือแทนที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นได้

๔.๒.๒ ขอบเขตบังคับใช้ (ร่างมาตรา ๕)

ใช้บังคับกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการเก็บ รวบรวม ควบคุมการใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ยกเว้นไม่ใช้บังคับกับ

๔.๒.๒.๑ หน่วยงานของรัฐภายใต้บังคับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เว้นแต่รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

๔.๒.๒.๒ เป็นการใช้ประโยชน์จากข้อมูลส่วนบุคคลเฉพาะตนหรือภายในองค์กรเท่านั้น โดยมีให้ผู้อื่นใช้หรือเปิดเผยต่อผู้อื่น

๔.๒.๒.๓ ใช้เฉพาะกิจการสื่อสารมวลชน งานศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรม

๔.๒.๒.๔ กิจการตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา

๔.๒.๓ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา ๗ - ๑๔)

กำหนดให้มีคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗ - มาตรา ๑๔ โดยมีหน้าที่ที่สำคัญ คือ การกำหนดนโยบาย มาตรการ หรือแนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และออกระเบียบหรือประกาศ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

๔.๒.๔ การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๘ - มาตรา ๓๐)

กำหนดห้ามการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับกรณีที่จะเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลได้เป็นข้อยกเว้น

การขอความยินยอมจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดจึงจะถือว่าได้รับความยินยอมโดยชอบ เช่น ไม่ทำให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ หรือไม่หลอกลวง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไปด้วย

คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีอำนาจกำหนดแบบ หรือข้อความ ในการขอความยินยอมได้ และมีอำนาจประกาศกำหนดประมวลจริยธรรมเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อให้ถือปฏิบัติได้ด้วย

๔.๒.๕ หน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา ๑๗ และมาตรา ๓๑ - มาตรา ๓๓)

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล มีหน้าที่รับผิดชอบในการเก็บรวบรวม ควบคุม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล โดยมีหน้าที่ในการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลตามระยะเวลาที่กำหนด หรือเท่าที่จำเป็นตามวัตถุประสงค์ จัดให้มีระบบรักษาความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล และมีหน้าที่ในการแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลให้ถูกต้อง ครบถ้วน เป็นปัจจุบัน ตามที่เจ้าของข้อมูลร้องขอ รวมทั้ง เมื่อจะมีการนำไปใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

๔.๒.๖ มาตรการในการควบคุมผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่ประกอบกิจการเชิงธุรกิจหรือการพาณิชย์ (ร่างมาตรา ๓๔ - มาตรา ๔๐)

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่ประกอบกิจการเชิงธุรกิจหรือการพาณิชย์ที่มีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เป็นมาตรการที่กำหนดเพิ่มเติมจากการควบคุมผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป เช่น ในการขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าประมวลจริยธรรมที่ประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๓๖) ต้องมีการตั้งหน่วยรับเรื่องร้องเรียนกรณีลูกจ้างฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และรับเรื่องร้องเรียนเพื่อขอให้แก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลให้ถูกต้อง ครบถ้วน และเป็นปัจจุบัน ตามที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอ (ร่างมาตรา ๓๗) และหากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเลิกกิจการ จะต้องแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการทราบ และต้องจัดการข้อมูลส่วนบุคคลตามที่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนด (ร่างมาตรา ๔๐)

๔.๒.๗ สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา ๔๑ – มาตรา ๔๔)

เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิที่จะเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของตนได้ ซึ่งรวมถึง การขอตรวจดู ขอแก้ไข ขอให้ระงับการใช้ การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน และการเปิดเผยการได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนในกรณีที่ข้อมูลซึ่งไม่ได้ให้ยินยอมในการเก็บรวบรวม

๔.๒.๘ การร้องเรียน การตรวจสอบ และการอุทธรณ์ (ร่างมาตรา ๔๕ – มาตรา ๔๘)

เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับความเสียหายมีสิทธิร้องเรียนต่อ คณะกรรมการตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งมีอำนาจ ตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูล โกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างเจ้าของข้อมูลกับ ผู้ควบคุมข้อมูล รวมทั้งมีอำนาจสั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลระงับการกระทำหรือแก้ไขการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายได้ (ร่างมาตรา ๔๕) และได้กำหนดให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่ พพอใจการดำเนินการดังกล่าวมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา ๔๘)

๔.๒.๙ มาตรการส่งเสริม (ร่างมาตรา ๔๙ – มาตรา ๕๑)

กำหนดมาตรการส่งเสริมให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอาจขอรับการส่งเสริม จากสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ในการขอคำแนะนำ หรือคำปรึกษาในการดำเนินการ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล และการอบรม (ร่างมาตรา ๔๙) และกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลประสงค์ที่จะ มีสิทธิใช้หรือแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลสามารถยื่นคำขอใบรับรองจาก สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ (ร่างมาตรา ๕๐) นอกจากนั้น คณะกรรมการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคลอาจประกาศยอมรับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่กระทำ โดยหน่วยงานอื่นไม่ว่าจะเป็นของรัฐ หรือเอกชนในประเทศและต่างประเทศก็ได้ (ร่างมาตรา ๕๑)

๔.๒.๑๐ บทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา ๕๒ – ๕๙)

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป เป็นบทกำหนดโทษกรณีนิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิด ต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการ ดำเนินงานของนิติบุคคลต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย (ร่างมาตรา ๕๒)

ส่วนที่ ๒ โทษปรับทางปกครอง กำหนดให้ผู้อำนวยความสะดวกสำนักงาน คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นผู้มีอำนาจลงโทษปรับทางปกครอง ซึ่งเป็นโทษสำหรับความผิด เล็กน้อย เช่น ไม่มาให้ถ้อยคำ ไม่จัดทำบัตรประจำตัวลูกจ้าง ไม่แก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลให้ถูกต้องก่อนนำไปใช้ เป็นต้น ซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจะประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาโทษปรับทาง ปกครอง และหากผู้ถูกลงโทษไม่ยอมชำระค่าปรับ จะถูกบังคับทางปกครองตามกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทาง ปกครอง (ร่างมาตรา ๕๓ – มาตรา ๕๕)

ส่วนที่ ๓ โทษทางอาญา ใช้กับความผิดสำคัญ เช่น ความผิดฐานเก็บ รวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอม หรือไม่จัดให้มีระบบรักษาความปลอดภัย ข้อมูล (ร่างมาตรา ๕๖ – มาตรา ๕๙)

๔.๒.๑๑ บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๖๐ – มาตรา ๖๑)

ในวาระเริ่มแรกคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจะประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่งเท่านั้น เนื่องจากจะต้องมีการออกระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัติ และมี

บทบัญญัติให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๖๐)

กำหนดไม่ให้อำนาจกฎหมายมีผลใช้บังคับย้อนหลัง สำหรับการปฏิบัติใน บทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ และกำหนดให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดให้มีระบบรักษาความปลอดภัยข้อมูลส่วนบุคคลไม่ต้อง ดำเนินการทันที จึงผ่อนเวลาออกไปให้อีก ๙๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๖๑)

๕. ข้อเสนอของส่วนราชการ

เพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ตามที่เสนอ เพื่อให้มีบทบัญญัติของกฎหมายที่มีลักษณะเป็นกฎหมายกลางในการให้ความ คุ้มครองสิทธิของบุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล อันเป็นการสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์พิเศษทอง จันทร์รางค์)

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๑๓๖๖

โทรสาร ๐ ๒๒๘ ๘๙๙๔

E-mail : viriya@oic.go.th